

Klachtenummer 2011 N-01 De school heeft in de communicatie de ouders onvoldoende serieus genomen in hun grieven over de bejegening van hun zoon. De school heeft bij een fixatie van de leerling zodanig gehandeld als van een professionele school in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden. Klacht deels gegrond en deels ongegrond.

Advies LKC KO van 16 maart 2011

Docenten hebben kleinerende, denigrerende en pedagogisch niet verantwoorde opmerkingen tegen leerling B gemaakt. De school heeft de klachten van klagers over de bejegening van B niet serieus genomen en afgedaan als leugens.

De klacht is ingediend door A, klagers, moeder respectievelijk stiefvader van de minderjarige B, leerling van klas 2 VMBO-T/HAVO van VSO School C, en gericht tegen de adjunct-directeur D en de docenten E, F, G en H van de school

Inhoud van de klacht

Docenten hebben kleinerende, denigrerende en pedagogisch niet verantwoorde opmerkingen tegen B gemaakt. De school heeft de klachten van klagers over de bejegening van B niet serieus genomen en afgedaan als leugens. Bij een incident in december 2010 is B door meerdere docenten fysiek 'gefixeerd'. Klagers hebben vraagtekens bij de wijze waarop B is gefixeerd en daarbij met hem is omgegaan.

Sinds september 2009 zit B op school C. In 2006 is bij B de diagnose ADHD vastgesteld. Hoewel B op de basisschool enigszins een buitenbeentje was, is hij door de leerkrachten op een zodanige wijze begeleid dat hij die opleiding met succes heeft kunnen afronden. In september 2008 is B naar de brugklas VWO/HAVO van het X College gegaan. Volgens diens bovengemiddelde CITO-score moet dat tot de mogelijkheden behoren. In de loop van het schooljaar 2008-2009 bleek dat de keuze voor het regulier onderwijs op een grote scholengemeenschap met grote klassen niet de juiste was. B functioneerde daar, ondanks de inzet van een huiswerkinstituut, niet goed. Er is vervolgens een indicatie voor cluster 4 onderwijs voor hem aangevraagd en verkregen. Voor de benodigde indicatie voor cluster 4 onderwijs is B bij een instelling voor kinder- en jeugdpsychiatrie voor dat doel onderzocht. In juli 2010 volgde daaruit de bevestiging van de diagnose ADHD met kenmerken van hechtingsproblematiek. B is in het schooljaar 2009-2010 begonnen in klas 1 van het HAVO. In het schooljaar 2010-2011 is B door school C in klas 2 van het VMBO-T/HAVO geplaatst. E werd zijn mentor. B vertoonde vanaf één week na de zomervakantie zowel op school als thuis zeer wisselend gedrag. Vooral diens grove taalgebruik en grote mond vielen daarbij op. Op school moest B voortdurend strafwerk maken en nablijven. Bij klagers leidde dat tot vraagtekens over de effectiviteit van de wijze waarop B door de school werd behandeld. B is ook een paar maal in een strafproject (O) gezet, waarbij hij vijf dagen lang onder meer moest schoffelen. Ondertussen vertelde B verhalen over de wijze waarop hij door de adjunct-directeur D met veel geschreeuw werd benaderd en over docenten die hem op kleinerende wijze aanspraken zoals 'B die moet naar O' en 'wie op de gang staat is een loser'. Ook werd bij wijze van 'geintje' B's hand met daarin een schaakstuk door een docent hard dichtgeknepen. Van deze incidenten hebben klagers melding gedaan bij E. E heeft met een docent daarover gesproken. Toen die docent daarna hierover met B in gesprek wilde gaan, gaf

B aan dat hij niet de juiste docent was. Daarop werd het incident door de school als door B verzonnen afgedaan.

Begin december 2010 hebben klagers 's avonds, in het kader van een tien minutengesprek, een gesprek met E en D gehad over de situatie van B. Op de vraag van klagers of er niet een ander methode bestaat dan het altijd maar weer uitdelen van straf werd door D geantwoord dat hij niet zou weten welke. Klagers hebben hun twijfels geuit over de geschiktheid van school C voor B en hebben gemeld dat zij de mogelijkheid onderzochten hem op een andere school voor VSO aan te melden. Met de ouders werd afgesproken dat de heer D B de volgende morgen daarover zou aanspreken en hem zou voorhouden dat een gedragsverandering noodzakelijk was. Volgens D heeft B in dat gesprek aangegeven dat hij een diploma op een zo hoog mogelijk niveau wilde halen.

Op donderdag 9 december 2010 is het tot een escalatie gekomen. B moest na schooltijd strafwerk maken en heeft dat geweigerd. B wilde weggaan maar een van de docenten, docent F, hield hem tegen. B heeft toen geprobeerd een stoel door het raam te gooien om vervolgens door het kapotte raam weg te vluchten. Dat mislukte. B is daarop volgens zijn zeggen door F tegen de grond gewerkt. Doordat B met zijn gezicht op de grond viel, kwam er bloed in zijn mond. Hij spuugde dat op de grond. F heeft hem toen bij zijn haren gepakt en zijn hoofd door het bloed gewreven met de opmerking 'even schoonmaken, hè B?'. Met een knie in de nek hield F B tegen de grond gedrukt. B gaf aan dat dit pijn deed. Hij kreeg daardoor tranen in zijn ogen, waarop F zei: 'wat een verdrietige dag, hè B?'.

Klagers zijn 's middags door D gebeld met het verzoek naar school te komen. Klagers hadden op dat moment van B nog niet diens versie van de gebeurtenissen gehoord. Op school vertelde D klagers dat B het vertikt had opgedragen strafwerk te maken, vervolgens door het lint was gegaan en door twee personen gefixeerd moest worden. B werd niet geschorst maar er werd een time-out ingelast tot een gesprek met de leerplichtambtenaar op dinsdag 14 december 2010 zou plaatsvinden. Deze dagen hoefde B niet op school te verschijnen.

Op 14 december 2010 hebben klagers op het gemeentehuis van Twenterand een gesprek gehad met D, E en de leerplichtambtenaar. B's versie van de gebeurtenissen op 9 december 2010 was nieuw voor D. Met de eerder door klagers afgegeven signalen over de wijze van benadering van B, zoals de denigrerende opmerkingen die sommige docenten tegen B hebben gemaakt en het in toenemende mate opleggen van straffen, zei D voor het eerst geconfronteerd te worden. D gaf tevens aan het gevoel te hebben dat klagers niet één lijn trokken met de school en dat B daardoor de ruimte kreeg zijn eigen plan te trekken. Het gesprek leidde tot de afspraak dat B op maandag 3 januari 2011 weer op school zou verschijnen.

Op 16 december 2010 hebben klagers D per e-mailbericht verzocht in te gaan op de verhalen van B over de manier waarop hij door docenten werd benaderd. Naar het idee van klagers moest dit probleem eerst aan de orde gesteld en uit de wereld geholpen zijn, voordat B weer op school zou terugkeren. In zijn reactie heeft D gemeld dat er eerst opnieuw een gesprek in het bijzijn van de leerplichtambtenaar moest volgen alvorens B verder zou gaan op school. D heeft klagers gevraagd op 3 januari 2011 naar school te komen. Klagers hebben daarop hun teleurstelling uitgesproken over het uitblijven van een inhoudelijke reactie van de school op de verhalen van B en op de wens om daarover te spreken voordat B weer op school zou terugkeren. Klagers hebben gemeld dat B daarom op 3 januari 2011 niet op school zou verschijnen. Hierop heeft D gereageerd door te melden dat hij dergelijke aangelegenheden niet in een e-mailbericht behandelde maar dat dit punt tijdens het gesprek op 3 januari 2011 zeker aan de orde zou komen.

Op 3 januari 2011 hebben klagers op school volgens afspraak een gesprek gehad met de D, E en de leerplichtambtenaar. De leerplichtambtenaar heeft klagers verweten dat B, tegen de

afspraken van 14 december 2010 in, op 3 januari 2011 niet op school was verschenen. Klagers hebben herhaald dat zij eerst de lucht geklaard wilden hebben en dat zij op dat moment onvoldoende vertrouwen erin hadden dat B veilig naar school kon. Van D kregen klagers te horen dat hij F had aangesproken op het gebeuren van 9 december 2010 en dat deze de versie van B ontkende. D herhaalde zijn opvatting dat het met B misgaat omdat klagers niet met de school op dezelfde lijn zitten en hij stelde vloekend en met de vuist op tafel slaand dat B gewoon op school had moeten komen die dag. D stelde dat hij zijn docenten vertrouwt en dat B loog. De houding en het taalgebruik van D waren agressief en intimiderend. Voor klagers waren dit antwoord en de context waarbinnen dat werd gegeven niet acceptabel en gezamenlijk werd de conclusie getrokken dat het vertrouwen van klagers in de school geheel verdwenen was. Van de leerplichtambtenaar hebben klagers daarop twee weken de tijd gekregen een andere school voor B te zoeken.

Het oordeel van de Commissie

Voor de Commissie zijn bij de beoordeling van de klacht de volgende feiten en omstandigheden van belang.

Het gegeven dat het gedrag van B bijsturing behoefde vormde voor klagers de reden om voor hem een cluster-4 indicatiestelling aan te vragen. B is na het verkrijgen van de indicatiestelling als leerling op school C aangemeld.

Klagers hebben zich begin schooljaar 2010-2011 tot B's mentor E gewend om hun gevoelens van onvrede over de bejegening van B kenbaar te maken, met name over de opmerkingen van docenten die door hem als kleinerend en denigrerend zijn ervaren. E heeft dat met één collega-docent besproken. Later bleek dat dit de verkeerde docent was. Op 14 december 2010 is het probleem met D besproken. Hij heeft bij de betrokken docenten navraag gedaan. Sommige docenten hebben aangegeven een geintje te hebben gemaakt en andere docenten hebben gezegd zich niet te kunnen herinneren of zij de beweerde opmerkingen hebben gemaakt.

Het beleid van de school in het kader van agressie is vastgelegd in een door het bevoegd gezag vastgesteld veiligheidplan. In de schoolgids zijn de omgangsregels beschreven die op school C gelden. Op grond van het veiligheidsplan grijpt de school alleen fysiek in als de veiligheid van een leerling zelf, een medeleerling of een medewerker in het geding is. B is door twee docenten gefixeerd nadat hij tweemaal een mislukte poging had gedaan om een stoel door het raam te gooien. School C volgt een schriftelijk vastgelegde procedure als bij een conflict op school lichamelijk geweld moet worden gebruikt. Het incident dient te worden gemeld aan de locatiedirectie en de betrokken docenten behoren aan de hand van een formulier een verslag op te maken van het gebeurde. De bewuste leerling wordt over het voorval gehoord en diens ouders worden uitgenodigd voor een gesprek. De verslagen die zijn opgemaakt worden opgenomen in het leerlingdossier.

Sedert januari 2011 bezoekt B de onder het bevoegd gezag staande school Z te Y.

Het eerste en het tweede onderdeel van de klacht hebben betrekking op de opmerkingen van docenten die door B als kleinerend en denigrerend zijn ervaren in samenhang met de handelwijze van de school naar aanleiding van de gevoelens van onvrede die klagers over B's bejegening hebben kenbaar gemaakt. De Commissie behandelt deze onderdelen van de klacht vanwege hun onderlinge samenhang gevoegd.

Klagers hebben zich op het standpunt gesteld dat de opmerkingen die door de docenten tegen B zijn gemaakt pedagogisch niet verantwoord zijn. School C heeft daartegen ingebracht dat van belang is dat een cluster-4 school om een bijzondere pedagogische ordening en aanpak vraagt. Ter zitting heeft D niet ontkend dat de bewuste opmerkingen in de omstandigheden

waarvan sprake is op een cluster-4 school gemaakt kunnen zijn. D heeft bij die gelegenheid naar voren gebracht dat hij op 14 december 2010 voor het eerst heeft gehoord van de gevoelens van onvrede die de ouders daarover eerder aan de mentor van B mondeling en schriftelijk kenbaar hebben gemaakt.

De Commissie stelt voorop dat het primair aan de school is om vast te stellen wat binnen haar pedagogisch concept past. De opstelling van de Commissie ter zake is een terughoudende. Deze terughoudendheid brengt mee dat de Commissie in het midden laat of de bewuste opmerkingen in de omstandigheden waarvan in casu sprake is pedagogisch al dan niet verantwoord zijn geweest.

Uit het gestelde ter zitting leidt de Commissie af dat de mentor van B, E, het ongenoegen van de ouders over de bewuste opmerkingen niet heeft besproken in teamverband en dat D, nadat hij op 14 december 2010 voor het eerst van die opmerkingen vernam, er bij de ouders nadien niet meer op terug gekomen is. Ter zitting heeft D toegezegd voornemens te zijn klachten van ouders voortaan in de teamvergadering te bespreken.

Voor zover de klacht inhoudt dat school C voor wat betreft de communicatie onvoldoende serieus genomen heeft in hun grieven tegen de bejegening van B acht de Commissie die gegrond.

Het derde onderdeel van de klacht betreft het incident waarbij B door meerdere docenten fysiek is 'gefixeerd'. Klagers hebben naar voren gebracht dat zij vraagtekens hebben bij de wijze waarop B is gefixeerd en daarbij met hem is omgegaan.

De Commissie stelt vast dat er op 9 december 2010 een fixatie is geweest. De Commissie acht het op zich zelf begrijpelijk dat de twee docenten in de situatie waarvan sprake is geweest lichamelijk geweld hebben moeten gebruiken. Naar het oordeel van de Commissie heeft school C daarbij zodanig gehandeld als van een professionele school in vergelijkbare omstandigheden verwacht mag worden nu niet is komen vast te staan dat zij in strijd met de regels of anderszins onzorgvuldig heeft gehandeld.

De Commissie verklaart dit onderdeel van de klacht daarom ongegrond.

Aanbevelingen

De Commissie beveelt het bevoegde gezag aan erop toe te zien dat school C het voornemen, inhoudende dat klachten van ouders in de teamvergadering worden ingebracht en besproken, omzet in een definitief besluit.